

“ఆ ది పీ ర్వీ ము” - విష్ట విష్ణున స్తర్వప్రము

॥ బిష్ణుష్ట్వర ధైన్ము ॥

శుభ్రంబరధరం విష్ణుం వశింప్రం చంపుర్వుసము ,
శృంగారదనం ధైయేతి స్తర్వవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీనివిస ధైన్ము ॥

సతుష్టుష్టుం మతోదేవ నీరియం కృపాభిధే ,
పాతా తణం భుజితైశ భుక్తంధో దయాభిధే ॥

॥ మహాభారత త్రీవం ఫలము ॥

దైపాయనోష్ట లుం ఐష్ణుతమల్పుపేయం , శుభ్రం తవత్తుతుధ పాతహరం జితం చ ,
యే భారతం సమానిగచ్ఛతి తేష్టుతోనం , కిం తప్ప శుంఘరజ్ఞైరభుషిచ్చేను ॥

॥ అధి పీంకిల్సః ॥

శ్రీమదాదివరాహాక్షేత్రే విరాజమాగస్య , దేవదేవిశత్తమస్య , జగద్రక్షణారమహతీరస్య , శ్రీమద్బులాండకిషించి
బ్రహ్మండనాయకస్య , శ్రీవేష్ణుచేశ్వరస్థామిగం అగుస్త్రమాప్రసాదేన సర్వోఽం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధి సింపుత్తి
ద్వారా , ఆయురార్థిష్టేశ్వరాఖాభవద్ధర్థం , విష్ణుచికా క్రిమిజనిత సమస్త దుష్టుభావ గివారణార్థం , సర్వార్థ
సింపుత్తిద్వారా , సకలశ్రేయోఽఖస్థధ్యర్థం , ధర్మార్థ కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ పురుషార్థ ఫల సింపుత్తధ్యర్థం ,
వాఙ్మాసఃకాయ , ప్రపర్తితాగేక జన్మాశు గిబ్బాణార్థం , సమస్త విష్ణుభయార్థం చ , శ్రీమంతుహంభారతే
ఆధిపర్వతి యథాతక్తి ద్వారీయాధ్యాయాస్తగ్రత శ్లోకంపారాయణం ఆచార్యముఖేన కరిష్యామిహే ॥

॥ వైష్ణు ధైన్ము ॥

ల్యోపం వశిష్టుప్రార్థం త్వేః శ్రాత్తుతుకల్పుప్రము ,
తరిశరిత్తుజిం తందే శుక్తతితం తపోభిమ్ ॥

ల్యోప విష్ణురుపాయ ల్యోపరుపాయ విష్ణువే ,
నైఁ తై లుంజ్ఞిధయే , లేపిష్టోయ నైఁభాముః ॥

అచంపుర్వద్వో బుహ్మై వ్యాచాలురంగో తాలిః ,
అశాలలోచనశ్శంఘుః భగవైని చాచరియణః ॥

॥ అభ్యర్థిముస్తుహారీతే ఆభిపర్షణి వ్యుతీదొబధ్యియః ॥

తతో2శ్వమేధికం నామ పర్య ప్రోక్తం చతుర్దశమ్ |
తత్పుంవర్తమరుత్తియం యత్రాభ్యానమనుత్తమమ్ ||

॥ 02 - 333 ॥

సువర్లకోషపమ్రాప్తిర్జన్మ చోక్తం పరీజీతః |
దగ్ధస్యాప్తాగ్నినా పూర్వం కృష్ణాత్ సంజీవనం పునః ||

॥ 02 - 334 ॥

చర్యాయం హాయముత్పుష్టం పొళ్లావస్యానుగచ్ఛతః |
తత్త్ర తత్త్ర చ యుద్ధాని రాజపుత్రేరమర్మణేః ||

॥ 02 - 335 ॥

చిత్రాజ్గదాయః పుత్రేణ పుత్రికాయా ధనంజయః |
సంగ్రామే బభువాహోనా సంశయం చాత్ర దర్శితః ||

॥ 02 - 336 ॥

అశ్వమేధే మహాయజ్ఞే నకులాభ్యానమేవ చ |
ఇత్యాశ్వమేధికం పర్య ప్రోక్తమేతన్నహంధృతమ్ ||

॥ 02 - 337 ॥

అధ్యాయానాం శతం చైవ త్రయో2ధ్యాయాశ్చ కీర్తితాః |
త్రీణి శ్లోకసహస్రాణి తావస్త్యేవ శతాని చ ||

॥ 02 - 338 ॥

వింశతిశ్చ తథా శ్లోకాః సంఖ్యాతాస్తత్యదర్శినా |
తతస్యాత్రమవాసాభ్యం పర్య పజ్ఞదశం స్ఫుతమ్ ||

॥ 02 - 339 ॥

యత్ర రాజ్యం సముత్పుజ్య గాన్ధార్య సహితో నృపః |
ధృతరాష్ట్రో22శమపదం విదురశ్చ జగామ హా ||

॥ 02 - 340 ॥

యం దృష్ట్య ప్రస్తితం సాధ్వీ పృథాప్యనుయయౌ తదా |
పుత్రరాజ్యం పరిత్యజ్య గురుషుచ్చూషణే రతా ||

॥ 02 - 341 ॥

యత్ర రాజు హతాన్ పుత్రాన్ పౌత్రావన్యాంశ్చ పార్థివాన్ |
లోకాన్తరగతాన్ వీరానపశ్యత్ పువరాగతాన్ ||

॥ 02 - 342 ॥

బుహేః ప్రసాదాత్మషష్ఠయ్ దృష్ట్యశ్చర్యమనుత్తమమ్ |
త్యక్త్వా శోకం సదారశ్చ సిద్ధిం పరమికాం గతః ||

॥ 02 - 343 ॥

యత్ర ధర్మం సమాఖ్యిత్య విదురః మగతిం గతః ।

సంజయశ్చ సహమాత్యో విద్యాన్ గావల్గణిర్వశి ॥

॥ 02 - 344 ॥

దదర్ప నారదం యత్ర ధర్మరాజో యుధిష్ఠిరః ।

నారదాచైవ పుత్రావ వృష్టినాం కదనం మహాత్ ॥

॥ 02 - 345 ॥

ఏతదాశ్రమవాసాభ్యం పర్వోక్తం మహాదధ్యతమ్ ।

ద్విచత్వారింశదధ్యాయః పర్వేతదభిసంభ్యాయః ॥

॥ 02 - 346 ॥

సహాప్రమేకం శ్లోకానాం పశ్చశ్లోకశతాని చ ।

షడేవ చ తథా శ్లోకాః సంభ్యాతాస్తత్వదర్శినా ॥

॥ 02 - 347 ॥

అతః పరం నిబోధేదం వౌసలం పర్వ దారుణమ్ ।

యత్ర తే పురుషవ్యాఘ్రాః శప్తస్పర్శసహః యుధి ॥

॥ 02 - 348 ॥

బ్రహ్మదళ్లావినిష్పిష్టాః సమీపే లవణామ్యసః ।

అపానే పానకలితా దైవేనాభిప్రచోదితాః ॥

॥ 02 - 349 ॥

ఏరకారూపిభిర్వ్యర్జైర్ముజమ్యురిత రేతరమ్ ।

యత్ర సర్వక్షయం కృత్యా తావుభో రామ కేశవో ।

నాతిచక్రామతుః కాలం ప్రాప్తం సర్వహరం మహాత్ ॥

॥ 02 - 350 ॥

“ తీర్మైతీత్ ” - మహాభారతంలోని క్షిప్తమైన శ్లోకాలకు విశ్లేషణ

పృథివ్యాం సాగరాంతాయాం ద్వావిమో పురుషాధమో ।

గృహాషాశ్చ నిరారంభః సారంభాచైవ భిక్షుకః ॥

ద్వావిమో గ్రసతే భూమిః సర్పో బిలశయానివ ।

రాజానం చావిరోద్ధారం బ్రాహ్మణం చాప్రవాసినమ్ ॥

ద్వే కర్మణీ నరః కుర్వాన్ అస్మింల్లోకే విరోచతే ।

అబువన్ పరుషం కించిత్ అసతో2 నర్మయంస్తథా ॥

శాస్త్ర సంకీర్ణమ్

“అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

యదక్కరపద్మపురం మాత్రాశేషం చ యధ్యవేత్తి,
తత్స్ర్వం క్షమాతాం దేవ నారాయణ సమాప్తి ॥

“అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వోభవస్తు సుఖగం సర్వసంతు నిరామయః,
సర్వోభద్రాణి పత్సంతు మాకథితి దుఃఖబూజ్హవేత్తి ॥

“అథ భగవత్పురుషమ్ ॥

కాయీన వావా మగసీరాధియైర్మా బుద్ధుత్తునా వా ప్రత్కతేస్సుబామాత్తి,
కరిష్మి యధ్యత్తుకలం పరాప్రై నారాయణాయీతి సమర్పయాలి ॥

“అథ మంగళమ్ ॥

శ్రీయః కాన్తాయ కళ్యాణరిధయే నిధయేర్థినామ్ ।
శ్రీవేజ్ఞాంధురివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥